

Moderne disipler som vandrer ut i den vide verden

Vi hadde forleden et hyggelig besøk av to unge menn som stod reiseklare for en ferd ut i det uvisse — eller rettere sagt til Sør-Afrika. Det var stud. med. Sturla Johnson, sønn av dr. Jon E. Johnson i Tønsberg, og hans venn stud. tekn. Anders Eskeland fra Vestlandet.

Det snakkes om vår «materialistiske tid», og man føler den også unektelig på mangt slags vis, men dobbelt underlig er det da å treffe to unge menn i den grad besjelet av idealismens ånd at de så å si bryter alle broer midt i sitt studium for å gå inn for et indre kall i den mest rendyrkede idealismes tjeneste — Moralsk opprustning.

Foreløbig for et år har de to unge menn lagt studiene på hylsen for, som de selv sier, «å gi all vår tid til tjenesten for MRA.

— Hvorledes vil dere egentlig definere MRA?

— Først og fremst, det er ingen organisasjon, men en ideologi hvis mål det er å omskape verden og menneskene. MRA vil lære menneskene en ny måte å leve på — bygget på de fire absoluter: Absolutt ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet.

— Det er ikke beskjedne mål for unge menn, — og dere mener målet vil bli nådd?

— Ja, gjennom MRAs verdensomspennende virksomhet. Vi har i vinter deltatt i en turné i Sverige med MRA-skuespillet «Vi er morgendagen». Initiativet ble tatt av 4 Uppsala-studenter, og gjennom dette skuespill ville vi gi svenskene del i MRAs ideologi. Etter oppfordring av fire riksdagsmenn, en fra hvert av de politiske partier, oppførte vi skuespillet bl. a. på Dramaten i Stockholm for fullt hus. Flere av Sveriges ledende politikere var tilstede, og det hele gjorde stor lykke.

Bystyret i Norrkøping bevilget 10 000 kr. for å få oppført skuespillet også der i byen.

— Bevilget? Var det en slags garanti for et mulig underskudd?

— Neida, men vi har ingen inntekter av forestillingene, de er gratis for alle.

— Hva er programmet videre?

— Om noen dager flyr vi til Johannesburg i Sør-Afrika, forteller de unge menn med strålende øyne. I Sverige traff vi nemlig en boer-student Jan Loub-

En Tønsberg-gutt og hans kamerat forteller om arbeidet i MRA

møtes, både europeere, afrikanere og indiere. Myndighetene har gitt tillatelse til at konferansen blir holdt, så den side av saken er i orden.

— Men hvordan ser de samme myndigheter på samarbeidet med farvede? Det er jo svært strenge bestemmelser om de hvites samkvem med de innfødte, selv en personlighet som forfatteren Alan Paton står jo i øyeblikket for retten tiltalt for — farlig fraterisering.

— Ja, forholdet er ganske spent, og Loubsters nye innstilling til rasespørsmålet har vakt motstand, men han har også vunnet tilhengere. Nu vil vi bl. a. oppføre et skuespill for de farvede i Afrika.

— Et skuespill?

— Ja, vi mener det er den beste måte å få fremstillet og levendegjort vår bønn om tilgivelse for vår rases opptreden.

bestemmelse å gå i spissen for arbeidet i Afrika.

— Hvorfor?

— Jo, med vår høye kultur og vår tekniske viden mener vi at Nordens folk har preferanse i å gå i spissen. Det er vår rett og vår plikt. I øyeblikket har vi vår store oppgave å løse i Afrika.

— Hvor lenge skal dere oppholde dere der?

— Det vet vi ikke, vi reiser på ubestemt tid, slikt bestemmer en ikke selv.

— Hvem dekker utgiftene ved disse reiser og konferanser?

— Folk fra hele verden som mener som vi, at MRA gir løsningen på verdens problemer. Vi kan f. eks. nevne at en grubearbeider i Kiruna gir 200 kr. måneden av sin lønn til MRAs virksomhet og at en svensk frisør skjenket hele sin lille oppsparte formue, 1500 kr., til virksomheten.

Det er med en merkelig følelse man sitter ansikt til ansikt med et par unge av vår tid — med en slik usvikelig og lykkelig tro på sin sak. Det eksisterer ikke skygge av tvil hos dem.

— Til lykke med arbeidet da — og kom nu helskinnet hjem fra Afrika!

Sturla Johnson (t. h.) og Anders Eskeland.

Tønsbergs Blad 20.04.1957

- vide verden

25-01-018

ser, som er en av MRAs ledere i sitt hjemland. Han kom i sin tid til Caux for å forklare det internasjonale selskap der situasjonen i Sør-Afrika og den såkalte rasediskriminering. Men under oppholdet i Caux ble han overbevist om at løsningen på problemene måtte bestå i en forandring i vår egen innstilling. Nu har han tatt initiativet til en MRA-konferanse i Johannesburg, hvor de forskjelligste raser skal

— Vil dette si at boerne begynner å få et annet syn på rasespørsmålet?

— I MRAs arbeide i Sverige i vinter deltok bl. a. to boere og to negere, det var som en demonstrasjon av, hvordan de hadde kommet til enighet gjennom sitt nye livssyn og MRAs ideologi.

— Hva er i grunnen idéen med at dere to nu drar til Sør-Afrika?

— Vi føler at det er Nordens

De takker, men ler av vårt fromme ønske. De er så deilig ungdommelig overbevist om seier for sin sak. Det finnes ikke rom hverken for engstelse eller usikkerhet i deres sinn.

De minner i sin entusiasme om hine disipler som i sin tid, i hellig tro på sin sak, vandret ut i den store vide verden for å beseire en gjenstridig menneskehet.

klippet fra første side under bildet